

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: SLOT Group a.s.**, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, IČ 62741560, zast.: Mgr. Alešem Smetankou, advokátem, se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 21.10.2011, č.j. 12387/11-1400-102653,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále jen „žalovaný“) označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále také „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 116 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) s odkazem na § 264 odst. 1 daňového řádu k odvolání žalobce zrušeno 41 platebních výměrů na správní poplatek za rok 2006 vydaných Finančním úřadem pro Prahu 1 (dále jen „správní orgán 1. stupně“) ze dne 29.8.2007 č.j. FÚ 1-71/2801-2841/07/Vod., v celkové výši 8 962 262 Kč a řízení bylo zastaveno. Dále bylo napadeným rozhodnutím změněno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 29.8.2007, č.j. FÚ 1-71/2842/07/Vod ve výši 517.832,-Kč podle § 116 odst. 1 písm. a) s odkazem na § 264 odst. 1 daňového řádu tak, že znění prvního odstavce výrokové části

bylo nahrazeno tímto textem: „Podle § 5 odst. 3 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích (dále je „zákon o správních poplatcích“) podle položky 21 písm. b) sazebníku správních poplatků, přílohy zákona o správních poplatcích, vyměřuje se za trvání povolení k provozování sázkové hry na technických zařízeních AMERICAN ROULETTE podle § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů za rok 2006, správní poplatek ve výši 10.000.000,-Kč.“

Podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, původně žalované Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu ke dni 1.1.2013 zaniklo a jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství. Od uvedeného data je tedy žalovaným v této věci Odvolací finanční ředitelství (§ 69 s.ř.s.).

Soud uvádí, že ke dni 12.1.2012 došlo na základě smlouvy o prodeji podniku ze dne 20.12.2011 k převodu podniku společnosti EL RANCHO a.s., na nástupnickou společnost SLOT Group, a.s. se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, IČ 62741560, a proto je tato společnost jako právní nástupce v postavení žalobce a takto s ní soud také jednal.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že správní orgán 1. stupně žalobci vyměřil předmětnými platebními výměry správní poplatek za rok 2006 v celkové výši 9 480 094,-Kč podle § 5 odst. 3 zákona o správních poplatcích, podle položky 21 písmeno b) sazebníku správních poplatků, přílohy zákona o správních poplatcích za vydání 42 povolení Ministerstva financí k provozování sázkové hry na technických zařízeních AMERICAN ROULETTE podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích a jiných podobných hrách. Žalobce podal dne 25.9.2007 proti předmětným platebním výměrům odvolání, o němž žalovaný rozhodl tak, že 5 platebních výměrů změnil a odvolání proti zbývajícím 37 platebním výměrům zamítl rozhodnutím ze dne 27.10.2008, č.j. 16150/08-1400-102653. Proti těmto rozhodnutím žalovaného žalobce podal žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2008 zrušil rozsudkem ze dne 8.6.2011, č.j. 9 Ca 464/2008-85. V tomto rozsudku městský soud vyslovil právní názor k výši správního poplatku tak, že správní poplatek **nutno vyměřit vždy za konkrétní určitou povolenou hru (druh, typ hry) bez ohledu na to, v kolika provozovnách či zařízeních je tato hra provozována a zda bylo vydáno jedno povolení zahrnující více provozoven (či následně změněné a doplněné o další provozovny) nebo zda byla vydávána samostatná povolení téže hry pro každou provozovnu zvlášť.** Soud vycházel ze skutečnosti, že v případě her je předmětem poplatku „**vydání povolení loterie a jiné podobné hry podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích za každý rok**“, přičemž základem poplatku je dle poznámky č. 2 k dané položce sazebníku rozdíl mezi vsazenými částkami a výhrami vyplacenými sázejícím, sazbou pak 10% z uvedeného základu, nejméně však 1500 Kč a nejvýše 10 000 000 Kč. Předmětem poplatku je tak trvání povolení dané hry v každém kalendářním roce s maximálním limitem správního poplatku z příslušné hry ve výši 10 000 000 Kč.

Žalovaný, vázán právním názorem Městského soudu v Praze, znovu přezkoumal 42 platebních výměrů správního orgánu 1.stupně. Za podklad vzal vyúčtování žalobce ze dne 28.2.2007, podle kterého základ správního poplatku činí 339.840.830,-Kč. S odkazem na právní názor Městského soudu v Praze rozhodl tak, že poplatkovou povinnost žalobce na správním poplatku za trvání povolení k provozování sázkové hry na zařízení AMERICAN

ROULETTE za rok 2006 srovnal na výši maximálního limitu 10 000 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobce v podané žalobě nejprve nastínil skutkový stav věci a uvedl, že v předmětném případě není sporu o tom, že správní orgán 1. stupně postupoval vůči žalobci nezákonně při vyměřování správních poplatků, neboť nejprve prostřednictvím celkem 42 (předmětných) platebních výměrů vyměřil žalobci poplatek v celkové výši 9 480 094 Kč, poté nezákonným způsobem jinými 62 platebními výměry ze dne 2.10.2007 vyměřil žalobci dalších 62 správních poplatků v celkové výši 3 800 506 Kč a následně 102 rozhodnutími ze dne 11.2.2008 dalších 102 správních poplatků v celkové výši 20 745 269 Kč. Žalobci tak za provozování téže sázkové hry v roce 2006 byla nezákonným způsobem vyměřena poplatková povinnost v celkové výši 34 025 869 Kč. Na nezákonně vyměřených správních poplatcích žalobce uhradil dne 12.9.2007 částku ve výši 10.000.000,-Kč.

Ve vztahu k uvedeným 42 platebním výměrům vydaným správním orgánem 1. stupně ze dne 29. 8. 2007 žalobce poukazoval na nesprávný způsob zpoplatnění her v dříve vydaných platebních výměrech, které městským soudem v Praze shledal nezákonnými, a uvedl, že správní orgán 1. stupně měl žalobci vyměřit jeden správní poplatek za provozování sázkové hry ročně a nikoliv zpoplatnit každé jedno samostatně vydané rozhodnutí k provozování sázkové hry v konkrétní provozovně či na zařízení. K dalším 62 a 102 platebním výměrům ze dne 2.10.2007 a ze dne 11.2.2008 uvedl, že tyto byly s ohledem na rozsudek Městského soudu v Praze zrušeny bez náhrady.

Žalobce podanou žalobu směřoval do výroku pod bodem 2. a ve vztahu k tomuto rozsahu výroku namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. V žalobě uplatnil následující žalobní body.

1) Žalobce namítá nepřezkoumatelnost a protiústavnost napadeného rozhodnutí s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 39/2004-75 a Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 75/93, spočívající v tom, že z výroku pod bodem 2. ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, jakým zákonným způsobem žalovaný postupoval, jestliže u zde uvedeného platebního výměru navýšil poplatkovou povinnost na částku 10 000 000 Kč, přestože předmětem poplatkového řízení, které předcházelo vydání tohoto platebního výměru a které vymezil samotný správce poplatku, bylo pouze provozování sázkové hry na základě dílčího povolení rozhodnutí Ministerstva financí č.j. 901/116160/2005, přičemž vyměřovací základ činil 5 178 320 Kč.

2) Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že žalovaný platební výměry opět posoudil po právní stránce nesprávně, když nesprávně aplikoval právní předpisy. V rámci odvolacího řízení nesprávně stanovil správní poplatek ve výši 10 000 000 Kč bez ohledu na stanovený předmět řízení.

3) Žalobce namítá, že žalovaný aplikoval a interpretoval daňový řád k tíži a újmě žalobce a v rozporu s aktuální judikaturou soudů ČR, včetně Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Žalovaný porušil i ústavně a mezinárodně garantovaná práva žalobce a ústavně zakotvené principy, a to zejména právo vlastnit majetek, resp. tento pokojně užívat a ústavně zakotvený princip právního státu a právní jistoty, princip legality správy a

uplatňování státní moci v případech, mezích a způsoby stanovenými zákonem a princip ukládání povinnosti tolika na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

V rámci námitky nesprávné aplikace daňového řádu žalobce uvádí, že správní řízení musí odpovídat zákonem stanovenému postupu, jehož smyslem je zákonným způsobem dojít k vydání rozhodnutí, kdy toto výslovně potvrzuje i § 5 daňového řádu, který správci ukládá postupovat při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy, přičemž správce daní může uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, ke kterým mu byla zákonem na základě zákona svěřena a pouze v rozsahu, jakém mu byla svěřena.

Žalobce poukazuje na to, že pro určení základu správního poplatku a stanovení jeho výše uvádí zákon o správních poplatcích v položce 21 b) sazebníku zcela jasná pravidla, přičemž neponechává správci poplatku žádný prostor pro diskreční uvážení.

Podle žalobce žalovaný ve výroku č. 2 napadeného rozhodnutí rozhodl nad rámec předmětu řízení, neboť bylo zřejmé, že správní orgán 1. stupně v posuzovaném případě vedl 42 samostatných vyměřovacích řízení, jejichž výsledkem bylo vydání 42 samostatných rozhodnutí. Ze všech těchto 42 platebních výměrů vyplývá, že jednotlivá dílčí vyměřovací řízení byla vedena samostatně a byla vymezena určitým předmětem řízení s tím, že každé z 42 řízení mělo přiděleno samotné číslo jednací. Předmět jednotlivých řízení byl vymezen odkazem na číslo jednací rozhodnutí Ministerstva financí, kterým bylo žalobci uděleno povolení k provozování sázkové hry ve vztahu k příslušnému zařízení, resp. provozovně. Žalobce uvedl, že přestože v platebním výměru není obsažen základ poplatkové povinnosti, což samo o sobě způsobuje nezákonnost platebního výměru, resp. výroku č. 2 napadeného rozhodnutí, tak v návaznosti na předmět řízení před správním orgánem 1. stupně je zřejmé, že v případě předmětného platebního výměru činil základ poplatkové povinnosti částku ve výši 5 178 320 Kč, kdy tato částka představuje rozdíl mezi vsazenými částkami a výhrami vyplacenými sázejícím z provozování sázkové hry na základě povolovacího rozhodnutí Ministerstva financí, č.j. 901/116160/2005. V této souvislosti žalobce namítá, že pokud tedy žalovaný rozhodoval o změně platebního výměru, vymezeného specifickým předmětem řízení a přiděleným číslem jednací, kde základ poplatku činil 5 178 320,-Kč, nemohl zákonným způsobem bez dalšího dospět k závěru, že výše správního poplatku v rámci daného dílčího vyměřovacího řízení činí 10.000.000,-Kč, jestliže zákon o správních poplatcích zcela jasně stanoví, že výše poplatku se vypočítává jako 10% základu poplatku, přičemž 10% ze základu poplatku by v daném případě činil 517 832 Kč. S ohledem na uvedené je zřejmé, že poplatek ve výši 10 000 000,-Kč byl vyměřen žalovaným v nezákonné výši.

Žalobce namítá, že žalovaný rozhodl v rozporu s překážkou litispendence, resp. rei iudicatae. Žalovaný v rámci výroku č. 2 napadeného rozhodnutí nemohl rozšířit předmět řízení, resp. zvýšit základ pro vyměření správního poplatku, než jaký byl uveden v platebním výměru, a to již z toho důvodu, že výrokem č. 1 napadeného rozhodnutí zrušil všech ostatních 41 platebních výměrů a všech 41 zbývajících poplatkových řízení zastavil. Žalobce považoval za nutné v této souvislosti zopakovat, že žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí zrušil bez náhrady všech 62 a 102 platebních výměrů, čímž definitivně ukončil i vyměřovací řízení ve vztahu k výtěžku z provozování sázkové hry v roce 206 na základě ostatních zbývajících povolení Ministerstva financí.

Žalobce tedy po vydání napadeného rozhodnutí považuje za nadále neukončené a nerozhodnuté poplatkové řízení pouze ve vztahu k výtěžku z provozované sázkové hry na

základě jednoho dílčího povolení Ministerstva financí, tj. výtěžku ve výši 5.178.320,-Kč, neboť ve vztahu ke zbývajícimu výtěžku z provozování sázkové hry v roce 2006 na základě ostatních povolení ministerstva financí již dalšímu vyměření bránila překážka litispendence, resp. rei iudicatae. V této souvislosti žalobce poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.4.2009, č.j. 8 Afs 15/2007-75, kde je konstatováno, že: „rozhodnutím odvolacího orgánu o odvolání proti platebnímu výměru daňové řízení končí a toto rozhodnutí zakládá překážku věci rozhodnuté... Je vyloučeno, aby po zrušení platebního výměru správce daně I. stupně pokračoval v daňovém řízení a o dani znovu rozhodl.“ Tento názor byl později potvrzen dalším usnesením rozšířeného senátu nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2009, č.j. Aps 2/2008-76.

Žalobce proto nesouhlasí s tím, že žalovaný na jedné straně zrušil bez náhrady všech 41 platebních výměrů a ponechal pouze 1 platební výměr, vyměřující správní poplatek pouze k jednomu dílčímu povolení Ministerstva financí, na druhé straně se však snaží rozšířit u platebního výměru původní předmět poplatkového řízení, a to právě v rozsahu poplatkové povinnosti, ohledně které již nepřichází pokračování poplatkového řízení v úvahu.

Žalobce namítá, že žalovaný porušil i další právní zásady ovládající daňové řízení, neboť tím, že v napadeném rozhodnutí změnil předmět řízení, když zřejmě sečetl základy poplatků, o nichž bylo správním orgánem prvního stupně vedeno 42 samostatných dílčích vyměřovacích řízení, a rozhodl o nich souhrnně ve výroku č. 2 napadeného rozhodnutí, porušil zásadu legality. Postup žalovaného považuje za porušení ústavní zásady, že správní orgán je oprávněn v rámci své činnosti učinit pouze to, co mu zákon výslovně umožňuje. Rozhodnutí žalovaného v části výroku pod bodem 2 zákonnou oporu nemá.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.

IV. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v napadeném rozhodnutí.

Žalovaný shodně jako v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce byl za vydání povolení Ministerstva financí k provozování elektromechanických rulet za rok 2006 povinen zaplatit správní poplatek nejvýše 10.000.000,-Kč. Podle žalobcem předloženého vyúčtování ze dne 28.2.2007 činil základ správního poplatku 339 840 830 Kč za rok 2006. Žalovaný poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8.6.2011, 9 Ca 464/2008-85, podle něhož měl být za rok 2006 vyměřen správní poplatek jako jeden poplatek za povolení, resp. trvání povolení k provozování dané hry v daném roce, byl však vyměřen 42 platebními výměry. Městský soud v Praze ponechal na žalovaném, aby v rámci stanoveného limitu správního poplatku srovnal poplatkovou povinnost žalobce buď změnou platebních výměrů či zrušením některých platebních výměrů jdoucích nad zákonnou hranici správního poplatku. Z uvedených důvodů žalovaný jedním výrokem zrušil 41 platebních výměrů správního orgánu 1. stupně, kdy již předtím zrušil 164 jeho platebních výměrů a ponechal v platnosti jeden platební výměr za trvání povolení k provozování sázkové hry na technických zařízeních AMERICA ROULETTE podle § 50 odst. 3 loterního zákona a upravil maximální možný limit správního poplatku na 10 000 000 Kč.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Ústní jednání

Při ústním jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích k podstatě spor.

Zástupce žalobce poukazoval na předchozí účelový postup finančních orgánů při výkladu předmětu poplatku a způsobu vedení řízení v této věci a k postupu v rozporu se závěrem rozsudku Městského soudu v Praze, který nastínil alternativy srovnání poplatkové povinnosti buď zrušením platebních výměrů nebo změnou. Poukázal na to, že jinými rozhodnutími žalovaného ohledně poplatkové povinnosti žalobce z téže sázkové hry za rok 2004 došlo po závazném právním názoru soudů k předmětu poplatku ke zrušení platebních výměrů. Nově namítal nedostatek náležitosti předmětného platebního výměru, spočívající ve vyměřovacím základu poplatku.

Žalovaný poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

VI. Posouzení žaloby městským soudem

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů. Přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 2 odst. 1 zákona o správních poplatcích je předmětem poplatků správní řízení upravené zvláštním právním předpisem a další činnost správního úřadu související s výkonem státní správy (dále jen "úkon"). Úkony, které podléhají zpoplatnění, jsou vymezeny v jednotlivých položkách sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k tomuto zákonu (dále jen "sazebník"). Sazebník v jednotlivých položkách dále obsahuje případné osvobození od poplatku, úkony, které nejsou předmětem poplatku, zmocnění správního úřadu při stanovení výše poplatku, popřípadě poznámky, které upravují podrobnosti k jednotlivým úkonům.

Správní poplatek za úkon dle položky č. 21 písm. b) sazebníku správních poplatků k zákonu o správních poplatcích je vymezen následovně: „Vydání povolení číselné loterie podle § 2 písm. c) zákona, sázkové hry podle § 2 písm. f) zákona, sázkové hry podle § 2 písm. h) zákona, sázkové hry podle § 2 písm. j) zákona, sázkové hry podle § 2 písm. k) zákona, nebo loterie a jiné podobné hry podle § 50 odst. 3 zákona za každý rok 10%, nejméně Kč 1500 nejvýše Kč 10 000 000.“

Bod 2 a 3 poznámek k této položce pak stanoví:

„2. Základem poplatku podle písmen b) a d) této položky je rozdíl mezi vsazenými částkami a výhrami vyplacenými sázejícím.

3. Poplatek podle písmen b) a d) této položky vyměřuje územní finanční orgán s přihlédnutím k podmínkám uvedeným ve vydaném povolení.“

V dané věci je mezi účastníky řízení nesporné, že žalobce v r. 2006 provozoval sázkovou hru na technických zařízeních AMERICAN ROULETTE, k níž měl vydánu řadu povolení Ministerstva financí tak, že každé povolení se vztahovalo na uvedenou sázkovou hru provozovanou v konkrétní provozovně na určitém místě. Je také nesporné vyúčtování sázkové hry, neboť tabulkou vyúčtování loterní činnosti na předmětném technickém zařízení ze dne 28.2.2007 žalobce doložil, že základ správního poplatku z uvedené sázkové hry (rozdíl mezi vsazenými částkami a výhrami vyplacenými sázejícím) činí 339 840 830 Kč.

Žalobní námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nesprávného právního posouzení věci (nezákonnosti) a porušení daňového řádu, jakož i zásad daňového řízení a ústavních principů se sbíhají a vztahují k jediné sporné otázce – předmětu poplatku, z něhož byl vyměřen správní poplatek za povolení a provozování těžce sázkové hry na technických zařízeních AMERICAN ROULETTE v r. 2006. Zatímco žalovaný ve své správní praxi v dříve vydaných rozhodnutích vycházel z toho, že předmětem správního poplatku je každé vydané povolení Ministerstva financí na provoz určité sázkové hry v určitém místě (vycházeje z gramatického výkladu položky 21 písm. b) Sazebníku zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích), Městský soud v Praze v řadě svých rozsudků (5 Ca 30/2006, 10 Ca 383/2006, 9 Ca 464/2008), jakož i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku 9 Afs 195/2007-120, neshledaly tuto praxi v souladu se zákonem. Rozsudkem Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 464/2008 byl vydán na základě oprávněných námitek žalobce, spočívajících v jiném výkladu předmětu poplatku, a sice, že předmětem správního poplatku je provozování konkrétního typu hry v daném kalendářním roce a její zpoplatnění se neodvíjí od počtu vydaných správních rozhodnutí (povolení hry). Tomuto výkladu městský soud v Praze i další judikatura správních soudů přisvědčily a nastínily východisko další poplatkové praxe – vyměření správního poplatku pouze z tržby, výtěžku, výnosu hry nebo loterie za kalendářní rok, bez ohledu na četnost vydaných povolení pro určité provozovny. Vyložily tedy, že předmětem poplatku je trvání povolení určité hry v kalendářním roce.

V posuzované věci se žalovaný řídil uvedeným závazným právním názorem vysloveným v rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 9Ca 464/2008. Ve smyslu právního názoru soudu základem poplatku ze sázkové hry AMERICAN ROULETE za kalendářní rok 2006 byl rozdíl mezi celkovou výší vsazených částek na všech zařízeních této hry a celkovým součtem výplat z této hry. Protože základ poplatku žalobce doložil ve výši 339 840 830 Kč, 10 % z této částky činí 33 984 083 Kč, avšak žalobci mohlo být vyměřeno nejvýše 10 000 000 Kč, žalobci svědčila poplatková povinnost ve výši 10 000 000 Kč.

V souzené věci, ačkoliv byla žalobci vyměřena poplatková povinnost v souladu s uvedeným skutkovým a právním posouzením, žalobce v podané žalobě vyvolal spor nikoliv o předmět poplatku, v němž mu soudy dříve přisvědčily a žalovaný se soudním výkladem předmětu poplatku řídil, nýbrž o výši poplatkové povinnosti vzhledem k předmětu řízení. Žalobce se domnívá, že není povinen uhradit správní poplatek ve výši 10 000 000 Kč z celku sázkové hry za kalendářní rok 2006, neboť svou poplatkovou povinnost váže k předmětu řízení a způsobu vyměření poplatkové povinnosti jednotlivými platebními výměry. V souzené věci tedy nově vyvolává spor, nikoliv o předmět poplatku, který je judikatorně

zřejmý, ale spor o předmět řízení, tedy o to, jak byl poplatek vyměřen, jak bylo žalovaným po rozhodnutí soudu naloženo se všemi 206 platebními výměry na předmětnou sázkovou hru. Pro žalobce je nyní rozhodným *předmět řízení*, jímž je základ poplatku pouze pro sázkovou hru AMERICAN ROULETTE na zařízení v jedné provozovně na adrese Libušská 319, Praha 4 dle platebního výměru č.j. FÚ 1-71/2842/07/Vod. (bod 2. výroku napadeného rozhodnutí), podle kterého mu svědčí poplatková povinnost pouze ve výši 517 832 Kč.

Žalobce sám uvádí, že povinnost k úhradě správního poplatku z předmětné sázkové hry za rok 2006 je po vydání napadeného rozhodnutí právním titulem toliko jeden platební výměr č.j. FÚ 1-71/2842/07/Vod.(bod 2. výroku napadeného rozhodnutí), neboť v souzené věci bylo zbývajících 41 platebních výměrů zrušeno a řízení o nich bylo zastaveno a stejně tak bylo již dříve v r. 2010 zrušeno dalších 164 (62+102) platebních výměrů vydaných v jiných řízeních. Tento stav nastal nejen v důsledku právního názoru správních soudů o předmětu správního poplatku ze sázkových a loterních her, ale i v důsledku správní praxe finančních orgánů, která respektuje i další judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu č.j. 8 Afs 15/2007-75), podle které po zrušení platebního výměru v odvolacím řízení již nelze o daní (poplatku) znovu rozhodovat a daň (poplatek) znovu vyměřit. Změnil-li se tedy náhled na předmět správního poplatku v důsledku právního názoru soudu a byl -li správce poplatku povinen správní poplatek vyměřit v zákonné výši, postupoval správně, pokud nezrušil všechny platební výměry. Při tom však v řízení v 1. stupni ponechal jen ty, které se v součtu vyměřených částek blížily limitní poplatkové povinnosti ve výši 10 000 000 Kč. Žalovaný pak nepochybil, pokud změnou provedenou v napadeném rozhodnutí učinil právním titulem k poplatkové povinnosti jediný platební výměr, v němž nejenže navýšil částku správního poplatku do limitní výše 10 000 000 Kč, ale upřesnil, za jakou sázkovou hru (AMERICAN ROULETTE) v r. 2006 se správní poplatek vyměřuje. Tím dostal jak výkladu správních soudů ohledně předmětu poplatku a jeho maximální výši, tak rozpočtovému nároku na nespornou poplatkovou povinnost žalobce ve výši 10 000 000 Kč.

Uvedenému postupu nebránila skutečnost, že ponechaný platební výměr č.j. FÚ 1-71/2842/07/Vod. byl původně vydán na částku poplatku ve výši 517 832 Kč, odpovídající základu poplatku z provozování sázkové hry AMERICAN ROULETTE v provozovně Herna Bar, Libušská 319, Praha 4, což je zřejmé z připojeného povolení Ministerstva financí ve znění jeho změny ze dne 13.12.2005, č.j. 901/116160/2005. Předmětem řízení před správním orgánem 1. stupně tedy byl správní poplatek z předmětné sázkové hry, jen výše poplatku byla vyměřena z dílčího vyúčtování rozdílu mezi sázkami a výtěžku z povolené hry na konkrétní určité provozovně.

Vzhledem k tomu, že náhled na předmět soudního poplatku byl v důsledku judikatury správních soudů změněn, nelze nyní ani na předmět řízení nahlížet pohledem předchozí správní praxe, tj. vztahovat předmět poplatkového řízení k předmětu poplatku v pojetí dřívějšího výkladu. tj. opět ve spojení s dílčím povolením sázkové hry Ministerstvem financí, vázaném na provoz hry v konkrétním místě, na konkrétní adrese. Žalovaný je podle § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu oprávněn platební výměr změnit. V dané věci žalovaný změnil napadený platební výměr č.j. FÚ 1-71/2842/07/Vod tak, že odstranil jeho vázanost na dílčí povolení Ministerstva financí, a to změnou výroku, z něhož vypustil číslo jednací povolení Ministerstva financí, jediné specifikující vázanost tohoto výměru na určité povolení ministerstva a na určitou provozovnu, uvedl název sázkové hry (AMERICAN ROULETTE) tak, aby bylo zřejmé, že jde o platební výměr na poplatek z určité a celé sázkové hry a navýšil částku správního poplatku do zákonného limitu 10 000 000 Kč, odpovídající doloženému vyúčtování základu poplatku.

Uvedené skutečnosti vyvracejí důvodnost všech námitek podané žaloby.

Není důvodná žalobní námitka, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je jednoznačně seznatelné, na základě jakých skutkových a právních úvah žalovaný rozhodl. Předně uvedl právní názor soudu na předmět poplatku, jímž se řídil, a který je i žalobci znám i z rozsudku pod sp. zn. 9Ca 464/2008, tj., že předmětem poplatku je trvání povolení loterie nebo jiné podobné hry v každém kalendářním roce a základ daného poplatku musí být odvozen z ročního výtěžku z této celé povolené hry jako takové, bez ohledu na to, zda k povolení této hry došlo jedním, či několika správními akty.

Žalovaný odůvodnil své rozhodnutí postupem naznačeným mu soudem, aby v rámci stanoveného limitu správního poplatku srovnal poplatkovou povinnost žalobce buď změnou platebních výměrů či zrušením některých platebních výměrů, jdoucích nad zákonnou hranici správního poplatku.

Žalovaný změnou napadeného rozhodnutí respektoval předmět správního poplatku, maximální výši správního poplatku i možnosti způsobu rozhodování o platebních výměrech, které byly soudem naznačeny, jimiž je zrušení některých platebních výměrů či jejich změna, míněno soudem nikoliv striktně a specificky ve vztahu ke každému výměru, ale ve smyslu rozhodovací pravomoci odvolacího orgánu dle § 116 odst. 1 písm. a) a b) daňového řádu.

Uvedený postup žalovaný odůvodnil i ve výši správního poplatku 10.000.000,-Kč, neboť v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že právě s ohledem na právní názor Městského soudu v Praze vycházel z vyúčtování žalobce ze dne 28.2.2007, podle kterého základ správního poplatku činí 339 840 830,-Kč a rozhodl tedy tak, že poplatkovou povinnost za trvání povolení k provozování sázkové hry na zařízení AMERICA ROULETTE za rok 2006 srovnal na výši maximálního limitu 10 000 000 Kč.

Na základě uvedeného soud považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné z hlediska skutkových a právních úvah, převzatých z rozsudku soudu.

Postup žalovaného byl možný za situace, kdy došlo ke změně právního náhledu na předmět poplatku v důsledku rozhodnutí soudů, avšak poté, kdy již byly vydány platební výměry a bylo rovněž nezbytné respektovat pravidlo odvolacího řízení, že při zrušení platebních výměrů již nelze daň (poplatek) vyměřit. Jiný výklad předmětu poplatku správními soudy nezbavoval žalobce poplatkové povinnosti z celé hry, nýbrž vedl k úpravě – snížení poplatkové povinnosti do zákonného limitu 10 000 000 Kč a ten zůstal ve změně předmětného platebního výměru zachován. Platební výměr tedy nebyl vydán v rozporu se zákonem a ústavními principy ochrany vlastnického práva, práva vlastnit majetek a k porušení principu ukládat povinnosti toliko na základě zákona a v jeho mezích.

Nejsou důvodné námitky žalobce o nesprávné aplikaci daňového řádu.

Žalovaný rozhodoval v souladu s procesním ustanovením ust. § 116 odst. 1 písm. a) a b) daňového řádu, právě při respektování vymezení předmětu správního poplatku. Předmět řízení je dán předmětem správního poplatku, nikoliv vydaným povolením ministerstva. Jestliže správce poplatku zvolil formu dílčího rozhodování platebními výměry dle vydaných

povolení, avšak tato procesní praxe byla soudem shledána nesprávnou, neboť z hlediska dílčích předmětů řízení vedla k vyšší, nezákonné poplatkové povinnosti, nelze nápravu tohoto jiného, dřívějšího formálního způsobu rozhodování spatřovat v tom, že žalobci nelze vyměřit poplatek ve výši 10 000 000 Kč, k němuž je evidentně povinen, jen proto, že do procesního způsobu rozhodování zasáhl odlišný právní názor na aplikaci hmotněprávních předpisů. Judikatura správních soudů i teorie správního práva reflektuje rozdíl mezi hmotným a procesním právem správním. Procesní vztahy mají vůči hmotným vztahům obslužný, zprostředkující charakter, jsou cestou a prostředkem ke vzniku hmotných vztahů nebo k naplnění cílů právní regulace. To neznamená, že pravidla, jimiž se procesní vztahy řídí, je možné za ve prospěch dosažení určitého cíle porušovat. V dané věci však k porušení procesních předpisů nedošlo, žalovaný rozhodl v rámci své rozhodovací pravomoci a přehodnotil předmět řízení dle hmotněprávního stanoviska správních soudů. Tato změna nebyla na úkor procesních práv žalobce, neboť žalobce mohl změnu procesního postupu předjímat, minimálně z rozsudku Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 464/2008. Žalobce se tedy oprávněně nemůže dovolávat změny předmětu řízení nad rámec původního předmětu řízení, jestliže tento předmět řízení souvisí s hmotněprávním posouzením základu poplatku a byl přehodnocen k dřívějším námitkám žalobce a v jeho prospěch. Nová argumentace žalobce, vracející prostřednictvím výhrady vůči procesnímu postupu žalovaného předmět řízení zpět do nesprávného posouzení věci dle předmětu řízení (předmětu poplatku) dle vydaných povolení (viz žalobní argumentace o formálních znacích – odkaz na číslo jednací povolení ministerstva, na určitou provozovnu), svědčí o absurdním a tedy nepřijatelném náhledu žalobce na plnění jeho zákonné povinnosti.

Na uvedeném nemůže nic změnit ani námitka rozhodovací praxe žalovaného ve věci platebních výměrů za rok 2004, uplatněná až při jednání před soudem. Zástupce žalobce předložil soudu rozhodnutí žalovaného ze dne 16.13.2010 a ze dne 14.9.2010 a související platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 1 ze dne 16.3.2010, vydaný v autoremeduře, které však nedokládají shodný procesní stav srovnatelný s postupem žalovaného v téže věci a nedokládají souvislosti s ostatními platebními výměry za období r. 2004. Soud v této věci také nebyl vázán rozhodnutími žalovaného z doby, kdy se vyvíjel jeho postup v důsledku judikatury správních soudů.

Neobstojí ani žalobní námitka, že žalovaný rozhodl v rozporu s překážkou litispendence, resp. rei iudicatae. Žalovaný napadeným rozhodnutím zrušil 41 platebních výměrů vydaných správním orgánem 1. stupně, jeden (předmětný) platební výměr ponechal v platnosti a ten změnil na částku 10 000 000 Kč. Před vydáním napadeného rozhodnutí bylo již v r. 2010 zrušeno dalších 164 (62+102) dílčích platebních výměrů. Vydání předmětného platebního výměru ve znění jeho změny napadeným rozhodnutím tedy nebránila žádná překážka litispendence či rei iudicatae, neboť vzhledem ke změně právního náhledu na předmět poplatku nelze dovodit, že v důsledku zrušení 205 (62+102+41) platebních výměrů, nelze již poplatkovou povinnost ve zbývajícím platebním výměru vyměřit. I v tomto směru se žalobce neoprávněně dovolává pohledu na předmět poplatku, který byl popřen judikaturou správních soudů.

Žalobní námitka, že žalovaný změnil předmět řízení, jehož výsledkem byl platební výměr, u něhož sečetl základy poplatků, o nichž bylo před správním orgánem vedeno 42 samostatných dílčích vyměřovacích řízení není relevantní, neboť není způsobila ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Předmětem řízení nemůže být základ poplatku (výtěžek) z určité provozovny sázkové hry na základě určitého povolení ministerstva, nýbrž celkový výtěžek žalobce ze sázkové hry.

V souladu s uvedeným skutkovým a právním stavem žalovaný v napadeném rozhodnutí rozhodoval, a proto neporušil žalobcem namítanou zásadu legální licence, tj. zásadu uplatňovat státní moc v případech, mezích a způsoby stanovenými zákonem (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Soud neshledal důvody pro zrušení rozsudku ani v námitce nedostatečnosti platebního výměru pro absenci vyměřovacího základu. Žalobce tuto námitku uplatnil až při jednání u soudu, po zákonem stanovené lhůtě k podání žaloby, přičemž jde o námitku, která nepostihuje náležitost žaloby, pro níž by bylo možné konstatovat nezákonnost rozhodnutí. Bez ohledu na námitku žalobce, vyměřovací základ je uveden v napadeném rozhodnutí, doložen žalobcem a z hlediska právního náhledu na předmět správního poplatku odpovídá skutkovému stavu věci. Žalobce vyměřovací základ poplatku nerozporoval.

VII. Závěr

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. května 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková